

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

XV. Phreneticis & vsu rationis carentibus; aut condemnatis ad mortem: & quomodo præcauenda irreuerentia in moribundis; & quædam circa hoc cautela.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

vita cautum existimes, plurimoque te metu angis sentias, sunt, qui tibi indulgent, ut propius non accedas, praefertim si tuo ex periculo periclitentur plures, quibus consuli per alium Sacerdotem non nisi tardè, aut aegrè poterit: quod eo casu minùs aegrè consenserim; si infirmus peccati grauioris minimè sibi sit conscius, aut quòd faciliori viâ, & minori periculo fit, si eminùs absolui à peccatis possit, & Viaticum acceperit.

NVM: XV.

De Phreneticis, & usu rationis carentibus in vita periculo constitutis, & iis, qui sine Sacramenti irreuerentiâ non videntur Viaticum sumpturi.

Semper attendendum Parocho, ne fiat irreuerentia Sacramento: ut si periculum sit vomitûs ex medicina, vel aliunde; aut expuitionis; aut ne species deglutiantur. Igitur Phreneticis, aliisque ratione carentibus, si

Eucha-

Eucharistiam petierint pro Viatico, modò credantur dispositi, neque spes sit sanioris mentis, negare non debes, si modò sine irreuerentiâ Sacramenti accipere posse videantur. Subest autem hoc periculum, si meritò timetur, ne expuant; vt facillè Phreneticis accidit; aut ne euomant, vt facillè accidit iis, quibus stomachus omnia respuit, aut qui continuò vehementer extussiunt, aut sanguinem ex intimis excreant; aut si periculum, ne traiciant; vt fieri aiunt iis, qui à rabido cane fuerint demorsi. Vitandum tamen hîc alterum extremum; ne plus æquo scrupulosè iudices. Non enim, qui aliquando expuunt, omnia, & semper expuunt: neque quibus stomachus respuit cibos, aut potum, statim illam speciei panis particulam eiciet, etsi fortiter extussiat, aut sanguinem excreat: nam quod in stomacho est tantillum, non æquè abicit cum tussi, aut sanguine: si aliunde
quàm

quàm de stomacho effluat : medicorum & domesticorum sensus explorandus. Iuuat etiam experiri in dubio , particulâ panis communis priùs datâ, & sumptâ ; vt de sacrâ particulâ idem iudicium feras pro Viatico ; item si à maiore particulâ metuis , minimam diuide , & cum liquore modico, quo infirmus ad potum vtitur, de cochleari præbe : multis vsus docuit istud successisse, quod ne fieret, metuebant. In dubio perstante, censeo potiùs Sacramenti rationem habendam. Non censetur irreuerentia illius, si infirmus iaceat loco immundo, aut malè olenti, cum efferri aliò, aut locus decentior haberi non potest : non probo deferri Eucharistiam, cum nulla spes concipitur illius sumendæ ab infirmo : sed eâ tantùm causâ, vt ad solatium duntaxat Christum præsentem adoret : imò prohibitum est, ne Eucharistia solius adorationis causâ ad infirmum deferatur ; satis erit desiderium

rium Communionis. Quòd si fortè præter spem conceptam, aut exspuat, aut euomatur Sacramentum, quid eò agendum? Docet Missale Romanum de defectibus in Missâ occurrentibus; si accidat, vt infirmus moriatur, cum adhuc hostia, vel pars eius in ore est, necdum transmissa, extrahe quâ arte, & quantâ reuerentiâ poteris, & vel sumes in sacrificio ieiunus, si non abhorres; vel loco sacro diligenter asseruabis, donec species ita alterentur, vt alia planè substantia appareat, quam combures, cinerésque proiicies in sacrarium.

Si verò Hostia transmissa sit quidem, sed necdum putatur consumpta, nihil mouebis: nam quid ageres? Moribundus voluit confiteri, indignum reperis, non absoluis: petit communionem; da indigno, si aliunde indignitatem ipsius non noueris: mone tamen priùs, & obtestare iterum, iterumque, ne indignus sumat.

Non

Non petit ipse, sed petunt domestici; quid dices? dic te paratum, si ipse desiderat: si aiunt desiderare, redi, & roga, an petat: si annuit; postula facultatem, ut tibi liceat verbum facere de confessione factâ: si renuat, & tamen communicare omnino velit, præbe non vitam, sed mortem volenti, neque iam tergiuersari poteris extra confessionem, ne sigillum frangas: miserum hominem! sed non tuâ culpâ, vitio perit suo. Stude tamen efficere, quantum potes pro illius salute.

NVM: XVI.

Modus disponendi infirmum ad recipiendum Viaticum.

SI aliquando in vitâ, profectò in periculo mortis maximè res, tempusque, atque ius ipsum diuinum postulat, ut Christiani Sacramento se Eucharistico obarment, cum vires corporis, & animi ex vi morbi elan-

gue-